

d. 12/11.08

En storm i et glas vand

Hvorfor blev det overhovedet en sag? Hvorfor skulle diverse embedsmænd bruge tid på at sagsbehandle en klage, som i virkeligheden var meningsløs?

Det handler om sagen fra Hornbæk, hvor idrætsforeningen klagede til Naturklagenævnet over, at Helsingør Kommune har givet de kommende naboer til idrætsanlægget mulighed for at kunne få gennemført restriktioner mod den støj, der muligvis kunne opstå fra boldbanerne. Som omtalt i gårsdagens avis har Naturklagenævnet afvist klagen fra Hornbæk IF - men alle, selv Hornbæk IF, er alligevel glade.

Det er tilsyneladende en udtalelse fra kommunen til Naturklagenævnet, der har fået selv den tabende part til at være glad. Og det er jo fint nok.

Men ærlig talt: Burde dette ikke være løst langt tidligere? Burde Hornbæk IF ikke langt tidligere i processen have fået afklaret med kommunen, hvordan de nye beboeres forhold skulle forstås i praksis. Så havde resultatet jo været det samme, og man havde undgået dårlig omtale og langvarig sagsbehandling i diverse instanser.

Man kan selvfølgelig hævde, at det netop er klagesagen, der har fået kommunen til at bløde op på de nye beboeres muligheder for at kræve restriktioner. Men det kunne være løst over en kop kaffe på et kontor en eftermiddag. Det er i hvert fald umiddelbart svært at tro, at kommunen skulle have nogen ambitioner overhovedet om at få lukket Hornbæk IF's idrætsanlæg, som er meget populært hos de unge og lidt ældre.

Både i Helsingør og i de fleste andre byer i dette land ligger der idrætsanlæg helt tæt op ad parcelhuse og boligkvarterer. Det har aldrig ført til hverken klager eller borgerlige protester - snarere tværtimod. Folk synes faktisk, at det er fint at bo tæt på et idrætsanlæg, hvor børnene spiller bold om eftermiddagen og i weekenden.

Det er klart, at de nye beboere skal have mulighed for at kræve restriktioner, hvis det nu viste sig, at Hornbæk IF havde planer om at starte en speedway-afdeling, der skulle køre ræs på anlægget hver søndag eftermiddag. Men i den virkelige verden er idrætsanlægget kun en gave til lokalsamfundet og de nye beboere.

Så sagen må siges at være en storm i et glas vand, og den megen polemik burde være taget i opløbet, så de nye beboere i Hornbæk kunne føle sig mere velkomne fra idrætsforeningen end det har været tilfældet indtil nu.